

платни болнични услуги. Това е обяснимо – много голяма част от ромите влизат в една или повече категории на лица, чието медицинско обслужване се поема изцяло от бюджета: делът на децата в ромската общност е над два и половина пъти по-голям, отколкото при българите. Значителна част от ромите са регистрирани като бедни и са освободени от потребителски такси и от самофинансиране на част от лечението. Инвалидността в общността настъпва рано. Много здравнонеосигурени роми ползват главно услуги, предоставяни им от отделенията на Бърза помощ.

Използване на Бърза помощ

Сравнителни данни

Данните от международното сравнително изследване „Здравето и ромската общност...“ разкриват не само една специфична характеристика на ползването на здравни услуги от ромите, но вероятно и бъдеща тенденция на все по-голямото им изпадане от системата на доболничната и болничната помощ и обхващането им главно от структурите на Спешна медицинска помощ.

По данни от международното изследване всеки четвърти ром в седемте страни е използвал услугите на Спешна медицинска помощ в годината преди изследването (виж фиг. 32). Най-често до тях са прибягвали ромите от Португалия, Гърция и Испания. Показателно е положението в Португалия: там 73% от ромите са разчитали главно на Спешна помощ.

Ромите от седемте страни от групата на най-възрастните – тези над 45 г. – най-често са се обръщали за помощ към отделенията на Спешна медицинска помощ (виж табл. 70). Всеки трети от тази възрастова група е разчитал не на домашен лекар, а на спешно отделение. В Португалия такова е било положението за 75% от ромите, в Испания – за 45%, в Гърция – за 40%, в Румъния – за 35%. Вероятно голяма част от тях са имали проблеми със здравната си осигуровка и са можели да получат необходимите им медицински услуги единствено в спешните звена. Икономическата криза и промените в нор-